

øvet en nyttig Gerning til sine Foresattes Tilfredshed, ogsaa faar Udtryk gennem en Art Opregnsning indenfor Militæretaten. Det forekommer mig, at dette Ønske hos den vedkommende Mand i sig selv er naturligt, og da der til mig kom Indstilling om at udnævne ham, ansaa jeg det for rigtigt at foretage denne Udnævnelse, og hvis Sagen forelaa for mig til Afgørelse i dette Øjeblik, vilde jeg handle paa samme Maade. Det forekommer mig, at det vilde være en stor Ubillighed mod en Mand, hvis man, fordi han paa Grund af Beruelse har forsynet sig i den militære Tjeneste langt tilbage i Tiden, vilde se bort fra de mellemliggende Aar og betragte ham som en en Gang for alle stemplet Mand. Det forekommer mig, at det vilde være uretfærdigt at gøre det og jeg har ment, at det ikke var ubilligt, at der ogsaa fra Militæretatens Side gaves ham Udtryk for, at han i den mellemliggende Tid har rettet sig og er blevet en fuldt ud hæderlig Borger, paa hvem der intet er at sige, men som meget vel kan indtage sin Plads i Samfundet ved Siden af andre.

Det Tilfælde, som er opført som det tredie, er af en hel anden Karakter. Det drejer sig om en Mand, der er straffet gentagne Gange i det civile Liv og straffet for Forbrydelser af en saadan Karakter, at han ganske afgjort ikke kan være i Hærens Tjeneste som Befalingsmand, ja ikke en Gang som menig. Naar han er blevet udnævnt til Sergent nu, skyldes dette en positiv Fejltagelse og intet som helst andet. Forholdet er dette, at det ved en Række Cirkulærer er paalagt Dommerne i de forskellige Jurisdiktioner at give Indberetning til Udskrivningsvæsenet om de Tilfælde, hvor Folk, som staar i Rullen, har paadraget sig Straf. Udskrivningsvæsenet skal lade Beretningen gaa videre til Indenrigsministeriet, der atter skal lade den gaa videre til Afdelingerne — fra Udskrivningsvæsenet skulde den maaske gaa direkte til Afdelingerne. Det hænder imidlertid undertiden, at denne Forpligtelse ikke opfyldes, at de paagældende Dommere glemmer at give Indberetning, eller at Indberetningen paa en eller anden Maade bortkommer. I det foreliggende Tilfælde, hvor det er Middelsom Herred, det drejer sig om, er Indbe-

retning ikke blevet givet til den paagældende Afdeling. Afdelingen var altsaa ganske ubekendt med, at Manden havde været straffet. Det er hændet nogle Gange tidligere, at der er forekommet den Slags Fejl, og Krigsministeriet har derfor — ogsaa nu i Aar — skrevet til Indenrigsministeriet og anmodet det om at indskærpe Myndighederne Nødvendigheden af, at denne Indberetningsforpligtelse overholdes, saaledes at den Slags Fejltagelser kunde undgaas. Jeg skal ikke kunne sige, om det er muligt endnu noget at forøge den Sikkerhed, der derigennem gives; det kan jo være, at man, uden at der vilde være alt for store Vanskeligheder forbundet dermed, kunde sikre sig ved en direkte Forespørgsel i hvert enkelt Tilfælde, i hvert Fald for nogle af Befalingsmændenes Vedkommende. Dette har imidlertid hidtil været anset for ufornuddent, idet man fra gammel Tid har holdt sig til det andet System, et System, der i det store og hele har virket tilfredsstillende. At der en enkelt Gang kan forekomme en Fejltagelse, er jo noget, man ikke kan forbavses over; og at saadanne Fejltagelser lettere kan forefalde nu, hvor der foretages saa mange Udnævnelser i Forhold til tidligere, og hvor alle Forholdene i det hele taget er vanskeligere, er heller ikke saa forbausende. Saa snart det nu imidlertid blev oplyst for vedkommende Afdeling, at der var noget tvivlsomt med Hensyn til denne Mands Forhold, henvendte man sig til Justitsministeriet og fik derfra Besked om Straffene, og saa snart man havde faaet denne Besked, sendtes Sagen naturligvis til Forsvarsministeriet; da Ministeriet havde faaet Sagen oplyst, blev vedkommende Sergents Udnævnelse annulleret. Han var altsaa dermed fratruddet sin Stilling. Det er naturligvis beklageligt, at en saadan Fejltagelse kan ske, og de gældende Regler paa dette Omraade har altsaa vist sig ikke helt at slaa til. Om overhovedet nogen Regel kan sikre mod Fejltagelser af den Art Ekspeditioner, skal jeg ikke med fuld Sikkerhed kunne sige.

Det tredie Tilfælde har ikke foreligget for Ministeriet. Det drejer sig om et Fodfolksregiment, der har ladet en Kor-